

Konsultatīvās padomes "Izglītība visiem" sanāksme

"Kvalitatīvās izglītības monitorings – kā novērtēt bērna izaugsmi izglītībā?"

Sanāksmes laiks: 2019. gada 18. jūnijs

Sanāksme notiek: Izglītības un zinātnes ministrija, Lielā Zāle (Vaļņu iela 2, Rīga)

Sanāksme sākas: 12.00

PROTOKOLS Nr. 20

Sanāksmi vada: **Ilga Šuplinska**, konsultatīvās padomes "Izglītība visiem" priekšsēdētāja, Latvijas Republikas Izglītības un zinātnes ministre

Sanāksmē piedalās:

N.p.k.	Vārds, uzvārds	Institūcija
Konsultatīvās padomes dalībnieki vai deleģētie pārstāvji		
1.	Arvils Ašeradens	Latvijas Republikas Saeima
2.	Gunta Arāja	Izglītības un zinātnes ministrija
3.	Aļona Babiča	Izglītības un zinātnes ministrija
4.	Līga Bērziņa	Latvijas Autisma apvienība
5.	Vita Brakovska	Biedrība ZINIS
6.	Maija Burima	Daugavpils Universitāte
7.	Ināra Dundure	Latvijas Pašvaldību savienība
8.	Andris Gribusts	Biedrība "Izglītības tehnoloģiju asociācija"
9.	Rūdolfs Kalvāns	Latvijas Izglītības vadītāju asociācija
10.	Madara Kanasta	Centrs MARTA
11.	Kārlis Kravis	Nodibinājums "Iespējamā misija"
12.	Baiba Moļņika	UNESCO LNK
13.	Elīna Petrovska	Pārresoru koordinācijas centrs
14.	Lolita Rūsiņa	Latvijas Republikas Kultūras ministrija
15.	Liene Vaivode	Latvijas Studentu apvienība
16.	Iveta Vērse	Biedrība „Izglītības attīstības centrs”
17.	Gundega Zemture	Biedrība "Vecāki par izglītību"

Novērotāji, eksperti, sanāksmes organizatori		
18.	Jānis Erts	Nodibinājums "Iespējamā misija"
19.	Inita Juhņēviča	Izglītības kvalitātes valsts dienests
20.	Jānis Kaģis	SIA Izglītības sistēmas
21.	Dace Namsone	"Skola 2030"
22.	Indra Odiņa	Latvijas Universitāte
23.	Antra Ozola	Latvijas Universitāte
24.	Inta Ozola	Zaķumuižas pamatskola
25.	Evija Papule	Latvijas Republikas Saeima
26.	Edgars Plētiens	Raunas vidusskola
27.	Sarmīte Pulste	UNESCO LNK
28.	Audra Šauere	Mammām un tētiem
29.	Dārta Vīnkalne	Zaķumuižas pamatskola

Darba kārtība

1.	Ievadvārdi - Ilga Šuplinska, Izglītības un zinātnes ministre, KP "Izglītība visiem" priekšsēdētāja - Baiba Moļņika, UNESCO LNK ģenerālsekretāre
2.	Pētījuma "Izglītības kvalitātes novērtēšanas monitoringa sistēmas un monitoringa rīku aprakstu izstrāde" starprezultāti - Gunta Arāja, Valsts sekretāra vietniece – Politikas iniciatīvu un attīstības departamenta direktore
3.	Individuālo sasniegumu vērtēšana "Skola 2030" projekts - Dace Namsone, Latvijas Universitātes Izglītības inovācijas centra vadītāja
4.	Zaķumuižas pamatskolas pieredze - Inta Ozola, Zaķumuižas pamatskolas direktore - Dārta Vīnkalne, Zaķumuižas pamatskolas vizuālās mākslas skolotāja, "Iespējamās misijas" absolvente
5.	Diskusija par Zaķumuižas pamatskolas organizatoriskiem jautājumiem un organizācijas kultūru
6.	"Iespējamās misijas" redzējums - Kārlis Kravis, "Iespējamā misija" direktors Raunas vidusskolas pieredze - Edgars Plētiens, Raunas vidusskolas direktors
7.	Diskusija par skolotāja personības pilnveides nepieciešamību un skolotāju sadarbību ar vecākiem
8.	Kopsavilkums un noslēgums

1.

Sanāksmes ievadā **Ilga Šuplinska** uzsvēra sanāksmes tēmas nozīmību, uzsverot to, ka ir būtiski izglītības monitoringa sistēmā ieraudzīt pašu svarīgāko – katra bērna attīstību un izaugsmi. Turpinājumā vārds tiek dots **Baibai Moļņikai**, kura dalījās pieredzē un iepazīstināja sanāksmes dalībniekus ar shēmu par izglītības kvalitāti ietekmējošiem faktoriem, kas iekļāva sevī tādus aspektus kā: personības raksturojums, mācīšanu un mācīšanos, kā arī mācību rezultātus. Sanāksmes dalībnieki tika iepazīstināti ar UNESCO izstrādātajiem indikatoriem 4. Ilgtspējīgas attīstības mērķa sasniegšanai. Prezentācija – 1. pielikumā.

2.

Turpinājumā **Gunta Arāja** iepazīstināja sanāksmes dalībniekus ar pētījuma “Izglītības kvalitātes novērtēšanas monitoringa sistēmas un monitoringa rīku aprakstu izstrāde” starprezultātiem. Sanāksmes dalībnieki tika iepazīstināti ar Izglītības kvalitātes monitoringa komponentēm, kas iekļauj sevī: pedagogu izglītību, izglītības standartu un izglītības iestādi.

Gunta Arāja uzsvēra, ka ir nozīmīgs tas, kādā līmenī un kā tiek sasniegti politikas mērķi, kas ir izvirzīti izglītības politikā. Tika uzsvērts, ka izglītības iestāde ir visa šī procesa centrā un ir nozīmīgi gan iekšējie procesi, gan izglītības procesi, gan skolas vide, tostarp infrastruktūra, personāls, mācību līdzekļi un tas, kā izglītības iestāde rada rezultātu, kas parādās dažādos pārbaudes darbos un mērījumos. Gunta Arāja parādīja dalībniekiem Izglītības kvalitātes mērīšanas ietvara struktūru, kurā tika akcentētas četras kategorijas – komponentes, kas tiek raksturotas kā nozīmīgas kategorijas, ko dažādas iesaistītās puses ir atzinušas kā izšķirošas un saistītas ar vietējo kontekstu izglītības kvalitātes sasniegšanā; mērķi, kas atspoguļo plaši pieņemtas izglītības kvalitātes iezīmes, kuras ir paredzēts sasniegt katrai komponentei, lai nodrošinātu izglītības kvalitāti; apakškomponentes jeb apakškategorijas, kas papildus konkrētizē identificētos mērķus un nodrošina dziļāku saikni starp Latvijas izglītības sistēmas vispārējām komponentēm un specifiskajām vajadzībām (uzdevumiem); uzdevumi, kas ir Latvijas situācijai piemērotas, iesaistīto pušu un politikas plānotāju identificētas iezīmes ar stratēģisku nozīmi izglītības kvalitātes sasniegšanā; rādītāji jeb dati, kas nodrošina pamatu izvirzīto mērķu sasniegšanas novērtēšanai; mainīgie, kas ir datu vienības, ko izmanto rādītāju aprēķināšanai.

Prezentācijas turpinājumā sanāksmes dalībnieki tika iepazīstināti ar Izglītības kvalitātes mērīšanas ietvara priekšlikumu, kas iekļāva sevī piecas kompetences: atbilstoša izglītība, mācību kvalitāte, droša un atbalstoša vide, organizācijas kultūra un aktīva iesaiste. Katrā kompetencē tika iekļautas vēl piecas apakškompetences, kas paplašina ieskatu katrā no piecām galvenajām kompetencēm. Prezentācija – 2. pielikumā.

3.

Sanāksmes turpinājumā **Dace Namsone** iepazīstināja sapulces dalībniekus ar pieredzi individuālo sasniegumu vērtēšanā. Sapulces dalībnieki tika informēti par atšķirīgu virzienu, kā diagnosticēt skolēnu rezultātus un būvēt sistēmu, lai skolēniem palīdzētu. Tika uzsvērts, ka ne tikai rezultātu mērīšana ir svarīga, bet arī to pielietošana ir nozīmīga. Dace Namsone iezīmēja gan summatīvās, gan formatīvās vērtēšanas nozīmīgumu, bet visa pamatā ir vitāli svarīgas skolēna vajadzības. Praktiskajā piemērā par vērtēšanu tiek pieminēta 6. klase, kas ir nozīmīgs skolas posms vērtēšanā. Tika pieminētas svarīgas prasmju grupas, bez kurām tālākā apguve nav iespējama - matemātiskās pamatprasmes, pareizrakstība, tekstpratība, prasmes darbā ar informāciju un pētnieciskās darbības prasmes. Ir nozīmīgi saprast, ko darīt ar datiem, kas uzrāda to, ko skolēni nav apguvuši. Ir nepieciešama skaidrība par to, kā uzbūvēt sistēmu. Dace Namsone uzsver to, ka mērījumus ir nepieciešams veikt periodiski un labi, ja šie mērījumi notiek 3.,6.,9. klasē, jo tas dod iespēju sekot klasei un arī skolai kopumā. Faktori, kas ietekmē skolēna rezultātus ir atbalsts no skolas jeb skolotāji, ko apstiprina pētījumi, jo skolotājiem ir liela ietekme uz bērniem. Liela nozīme ir arī skolas vadībai, sociāli ekonomiskiem faktoriem, kas traucē saņemt atbalstu no ģimenes, kā arī kāds atbalsts skolēnam ir pieejams no kopienas, kurās skolās tiek novirzīts finansējums. Tika aktualizēts jautājums - kā mērīt skolotāju sniegumu un izmantot datus skolotāju

profesionālajai attīstībai. Dalībnieki tika iepazīstināti ar diagrammu, ar skolotāja stundu vērošanas rezultātiem - skolotāju pamatprasmes, jeb klasvadība, atbalsts skolotājam, iedziļināšanās. Ja tiek runāts par diferenciaciju, līdz tam vēl ejams ļoti tāls ceļš.

Noslēgumā Dace Namsone uzsver, ka jautājums, kā uzlabot skolotāju profesionālo pilnveidi, ir kopēji risināms un ir nepieciešams paskatīties uz skolotāju profesionālo pilnveidi no cita skatu punkta. Prezentācija – 3. pielikumā.

4.

Tiek dots vārds Zaķumuižas pamatskolas direktorei Inta Ozolai un vizuālās mākslas skolotājai Dārtai Vīnkalnei, kuras dalījās ar pieredzi kā pilnveidot skolēnu un skolotāju izaugsmi. **Inta Ozola** iepazīstināja sanāksmes dalībniekus ar Zaķumuižas pamatskolas četriem mērķiem: skolēna pašvadības prasmju pilnveide, mācīšanās stratēģiju ceļveža izveide skolēniem, mācīšanās iedziļinoties, skolēnu izaugsmes rīku izstrāde un aprobācija. Zaķumuižas pamatskolas četri mērķi kopumā ir vērsti uz skolēna izaugsmi, un katru gadu tika pieliktas pūles, lai izprastu procesu un rezultātus. Nozīmīgi procesi: ārējo ekspertu klātbūtne, vērošana, atgriezeniskā saite, skolotāju kompetenču attīstīšana. Tika uzvērts, ka skolēna rezultāts vistiešākā mērā ir atkarīgs no skolotāja, tādēļ tika izveidots jauns mehānisms, kā tika būvētas mācību stundas. Inta Ozola dalījās savā pieredzē, kā saredzēt skolotāja izaugsmi, un uzsvēra, ka katram skolotājam ir jābūt atgriezeniskai saitei par savu sniegumu. Inta Ozola uzsvēra, ka bieži vien mērķi ir saistīti ar skolotāja komforta līmeni, bet ir jābūt labumam bērniem. Šis process ir lēns un sarežģīts, tika izveidotas mērķu lapas, un pēc katras vērotas stundas ir pamatīga saruna ar skolotājiem. Ja nebūs pedagogu izaugsmes, nebūs skolēna izaugsmes. Inta Ozola iepazīstināja ar darbībām, kas tika veiktas skolotāja prasmju uzlabošanai, kas iekļāva sevī snieguma līmeņu aprakstu izmantošanu, kuros skolotājs analizē savu mācību stundu pēc vienotas metodikas, atgriezeniskās saites izmantošanu, kurā piedalās skolēni, kolēģi, vecāki, skolas vadība un ārējie eksperti un pašvērtējums, kas izpaužas kā individuāla saruna ar skolas vadību mācību gada beigās. Sanāksmes turpinājumā **Dārta Vīnkalne** dalījās ar savu pieredzi, mācot bērniem vizuālo mākslu no 1.-9.klasei. Vizuālajā mākslā ir grūti vērtēt izaugsmi, jo skolēniem ir svarīgs sasniedzamais rezultāts. Ir bērni klasēs, kuri ir patstāvīgāki, un ir tie, kam ir nepieciešams liels atbalsts. Lielākais izaicinājums, ka skolēni nezina, kā uzlabot savus sasniegumus. Dārta Vīnkalne dalījās praktiskajā pieredzē, kā izmantot vērtēšanas rīkus vizuālās mākslas stundās. Sapulces dalībnieki tika iepazīstināti ar snieguma līmeņu apraksta paraugu, kas tiek izmantots vizuālās mākslas stundās. Skolotāja uzsvēra atgriezeniskās saites nozīmīgumu vizuālās mākslas stundās. Prezentācija – 4. pielikumā.

5.

Ilga Šuplinska pateicas visiem pirmās daļas runātājiem un aicina sapulces dalībniekus uz diskusiju. Uzsākot diskusiju, vadītāja akcentē jautājumu par nepieciešamajām sarunām ar skolotājiem un šo sarunu organizēšanu. **Inta Ozola** uzsver sarunu nozīmīgumu, atklājot to, ka Zaķumuižas pamatskolā liels atbalsts mācību darbā ir vadītājā vietniece. Inta Ozola uzver, ka ir būtiski, lai skolotājs pats vēlētos mācīties un mainīties. Tiek uzsvērts, ka Zaķumuižas pamatskola nav liela un tādēļ šīs sarunas organizēt nav tik sarežģīti, tomēr tas vairāk ir organizatoriskais jautājums, jo lielākām skolām ir vairāk dažādu resursu. Vairāki sanāksmes dalībnieki interesējās par to, vai pastāvēja izaicinājumi, kā veiksmīgi organizēt sarunas ar skolotājiem. Inta Ozola uzsvēra, ka bija nepieciešams pārdomāt prioritātes, fokusēties uz mācību stundu un atteikties no publikācijām un pasākumu atskaitēm. Ilga Šuplinska uzsvēra, ka ir nepieciešams balanss starp strukturētu mācību stundu un mācību stundu, kurā ir brīvāks formāts. Inta Ozola atzīmē to, ka ja tiek runāts par sistēmu, tad mācību stunda ir ļoti svarīga. Inta Ozola dalījās pieredzē par to, kā tiek organizēti pasākumi Zaķumuižas pamatskolā, ka daļā pasākumos piedalās vecāku padome un vecākajās klasēs bērni paši organizē pasākumus. Diskusijas laikā tika aktualizēts jautājums par vājām pusēm, jo prezentācijā tika uzvērtas tikai skolotāju stiprās puses. Inta Ozola atzina, ka Zaķumuižas pamatskolā lielākai daļai skolotāju ir vēlme attīstīties un pilnveidoties, tomēr ir arī daļa skolotāju, kas to nedara. Viens no risinājumiem, kas tika minēts, ir apmaksāts laiks par

metodisko darbu, kurā skolotāji sadarbojas un diskutē. Tika akcentēts, ka ir svarīgi ieviest izmaiņas pakāpeniski, lai cilvēki pie tām pierod, un nav jābaidās izmēģināt dažādas iespējas. Inta Ozola uzsvēra, ka nav jābaidās kļūdīties un ir jāņem vērā, ka katra izglītības iestāde ir atšķirīga. Zaķumuižas pamatskola ir viena no skolām, kura ir atvērta jaunajām lietām, tomēr šāda situācija nav visās skolās. Izmaiņas notiek lēni. Diskusijā tiek uzsvērts, ka skolotāji ar augstām pamatprasmēm zina pareizās atbildes, ko ierakstīt pašvērtējumos, bet novērotajās stundās šie ieraksti nesakrīt. Ilga Šuplinska uzsver, ka tas ir morāles jautājums, kas ir ārkārtīgi sarežģīts jautājums. Diskusijā viena no ekspertēm piemin gadījumu no skolas dzīves, kurā skolas vadība neatbalsta skolotājus un kritizē tos. Tas traucē skolotājiem kvalitatīvi veikt savu darbu. Klātesošie vienojas, ka tas ir pieredzes jautājums, ka ir nepieciešams iedrošināt skolotājus un ir jāpilnveido organizācijas kultūra. Vairāki sanāksmes dalībnieki aktualizēja jautājumu par to, vai vispār ir iespējams izmērīt organizācijas kultūru. Viens no ekspertiem uzsver, ka problēma ir ne tikai izglītības vadītājos, bet tajā, ka nav īsti skaidra un vienota fokusa jeb virziena. **Dace Namsone** piekrīt un arī uzsver to, ka izglītības vadītājiem ir daudz pienākumu, ir svarīgs virziens, kurā notiek tā attīstība. **Andris Gribusts** piemin to, ka organizācijas kultūra tiek mērīta uzņēmumos un tiek veikti pētījumi arī par kultūru skolās un kā to var pilnveidot ar tehnoloģiju palīdzību. Andris Gribusts uzsver, ka tehnoloģiju uzņēmumiem nozīmīga ir pieredze vispusīgu zināšanu mērīšanā izglītībā un atgriezeniskās saites sniegšanā, kā arī saziņā un sadarbībā ar vecākiem. Daži no diskusijas dalībniekiem aktualizē jautājumu par vadītāja lomu un uzsver, ka vadītājam ir ļoti liela loma un izaicinājums ir tāds, ka skolu vadītāji nav pedagoģiskie līderi un viņiem sen nav nekāda saikne ar to, kas notiek mācību stundās. Nereti skolotāji paliek skolā, lai izdzīvotu līdz pensijai, tomēr ar sociālo funkciju nevar panākt vēlamu rezultātu. Ilga Šuplinska pateicas sanāksmes dalībniekiem par pirmo diskusiju un aicina uz klausīt nākamās runātājus.

6.

Edgars Plētiens, Raunas vidusskolas direktors dalījās ar sanāksmes dalībniekiem Raunas vidusskolas pieredzē. Tika aktualizēts jautājums, kā sasniegt katru skolēnu. Skolas direktors atzina, ka ir nepieciešams mēģināt un nebaidīties no kļūdām, un akcentēja to, ka organizāciju kultūru veido vadītāja projekcija. Ir svarīgi novērot klašu attīstības, kur ir kaut kādas nobīdes no normālas virzības, ir nepieciešams izveidot bērnu sarakstu, kuriem ir nepieciešama papildus skolotāja uzmanība.

Skolas direktors atzina, ka skolas darbībā pastāv izaicinājumi, piemēram, problēmas ar skolotāja pašvadību. Edgars Plētiens uzsvēra, ka Raunas vidusskolā tiek veidota vienota attieksme mācību sasniegumos un attieksmēs: tiek pamanīts katrs bērns ar pazeminātiem rezultātiem un uzreiz tiek runāts ar bērniem. Tika uzsvērts, ka ir nozīmīgi palīdzēt bērniem emocionāli. Skolās reģionos atbalsta personālam ir finansējums, bet nav cilvēku, kas strādā. Skolas direktors dalījās pieredzē, ka skolotāji to dara ārpus sava darba laika. Raunas vidusskolā tika izplatīti labās prakses piemēri, kuru fokuss tiek balstīts mācību procesā. Labās prakses piemēros tika apkopotas situācijas, kas apraksta konkrētus gadījumus. Skolotāji, lasot šos labās prakses piemērus, var smelties iedvesmu. Skolas direktors uzsvēra, ka vienīgais ceļš, kā ļaut bērniem attīstīties, ir gradēt, bet ir jāņem vērā, ka katram bērnam ir savs attīstības ātrums. Skolas direktors iezīmēja nākamā gada fokusu, kas ir klašu audzinātāji, kurus ir nepieciešams specifiski atbalstīt viņu darbā, un skolotāja personības pilnveide. Ļoti daudz uzmanības tiek veltīts tikai profesionālai pilnveidei. Tiek akcentēts, ka metodisko darbu un neformālo izglītību ir jāpilnveido vienā virzienā. Prezentācija – 5. pielikumā.

7.

Ilga Šuplinska pateicas visiem runātājiem un aktualizē jautājumu par to, vai skolotājiem ir vajadzīgs atbalsts personības pilnveidei, jo skolotāji ir pieauguši cilvēki un tam ir jābūt katra skolotāja atbildībai. Sanāksmes dalībnieki diskutēja par to, vai skolotājam ir nepieciešams kāds padomdevējs, kas varētu palīdzēt saprast, kad pilnveide ir nepieciešama. Direktors akcentē, ka skolotāji ir pieraduši būt perfekti, baidās atzīt savas kļūdas un viņiem ir nepieciešams atbalsts, jo skolotāja darbam piemīt augsta intensitāte un viņa personības pilnveidei ir nepieciešams atbalsts. **Inta Ozola** uzsvēra, ka atbalstam, ko sniedz skolotājiem, ir jābūt ļoti fokusētam, lai tas

nav atbalsts tikai atbalsta pēc. **Ilga Šuplinska** uzsvēra, ka sistēmiskam atbalstam ir jābūt, bet skolotājam pašam ir jābūt atbildīgam par savu emocionālo stāvokli. Ir daudz iespēju, kur skolotājs var pilnveidot savu personību, bet ne visi skolotāji to izmanto. **Līga Bērziņa** informē par veikto pētījumu par emocionālo vardarbību pedagogu vidū un to korelācija ar darba stāžu. Bieži ir situācijas, ja klasē ir viens sarežģīts bērns, tad visa klase kļūst par sarežģītu klasi. Līdzīgi ir ar pieaugušajiem: ja ienāk viens sarežģīts kolēģis, cieš viss kolektīvs. Vai ir instrumenti, kā situāciju savlaicīgi pamanīt un mainīt? Eksperte pieminēja divus gadījumus, kur skolotāji ir cietuši gan no saviem kolēģiem, gan vadības puses, kas ietekmē skolotāja personības pilnveides vēlmi un iespējas. **Andris Gribusts** piemin, ka dzirdētie stāsti iet kopā ar organizācijas kultūru un šajos piemēros parādās kur autokrātisks stils. **Inta Ozola** uzsvēra, ka ir daudzas sarežģītas situācijas un izšķiršanās, piemēram, skolotājs ar 25 gadu pieredzi un augstiem mācību rezultātiem nav svarīgāks par bērnu un viņa emocionālo labsajūtu. Vadītājam nest atbildību par skolas kultūru nav viegli un bieži vien drosme ir tas jautājums, kas direktoriem izpaliek. Vairāki eksperti pieminēja to, ka ir svarīgi pieņemt, ka Latvijā skolas ir dažādas un, ja nav mērījumu sistēmas, tad nav iespējas uzzināt par atsevišķiem gadījumiem un tos uzlabot. **Dace Namsone** akcentē, ka ir svarīgi ar skolotājiem runāt “caur datiem”, kas palīdz konstruktīvi sarunāties ar skolotājiem par mērķi, un skolotājiem ir vieglāk šo informāciju pieņemt. Ir svarīgi saprast, ka šie mērījumi atšķirsies Rīgas skolās un skolās, kas atrodas reģionos. Eksperti atzīmēja, ka vecāku izpratne par izglītību ir ļoti atšķirīga un ir nepieciešams pamatīgs darbs ar vecākiem. Tiek uzsvērts, ka nozīmīga loma ir komunikācijas sistēmas izveidei – skolotājiem ir nepieciešams vairāk runāt ar vecākiem, lai identificētu tās grūtības, ar kurām bērni saskaras, lai kopīgu atrastu risinājumus. Eksperti uzsvēra, ka vecāki nevēlas nākt mācīties un apmeklējums pasākumiem, kas ir domāti vecāku izglītošanai, ir ļoti zems. Eksperti diskusijās piemin arī mājasdarbu aktualitāti, ka daudzi vecāki ir pret mājasdarbiem, tas nozīmē, ka ir jādomā par dažādiem risinājumiem un kompromisiem. Svarīga ir skolotāju kompetence sadarbībā ar vecākiem, trūkst skolotāju izglītības šajā jautājumā. **Ilga Šuplinska** uzsver, ka komunikācijas prasmes ir tās, ko cilvēks attīsta mūža garumā, un nav nozīmes, ar ko šī komunikācija notiek, tas katram individam būtu jāattīsta un jāpilnveido. Klātesošie akcentē to, ka ir ļoti svarīgi, lai skolotāji mācētu pareizi komunicēt ar vecākiem. **Vita Brakovska**, runājot par mijiedarbību starp skolēniem, pedagogiem un vecākiem, min veiksmīgu pasākumu – vecāku sapulci Talsu pamatskolā, kur viņa novadīja lekciju par radošumu un visi, arī bērni, darbojās kopā. **Kārlis Kravis**, balstoties “Iespējamās misijas” pieredzē, norādīja, ka Latvijā ir liela nevienlīdzība skolās, īpaši skolēnu skaita ziņā. Grūti izvērst grupu darbus, attīstīt sadarbības kompetences. Vēlamies, lai katra skola būtu izcila neatkarīgi no reģiona. Ir svarīgi, lai izpratne par skolas kvalitāti neveidojas no eksāmenu un olimpiāžu rezultātiem, lai tas nav statusa jautājums. Monitoringa uzdevums ir no tehniski skaitliskā vērtējuma nonākt līdz skolas kultūras jautājumiem.

8.

Apkopojot iepriekš dzirdēto, **Gunta Arāja** akcentē to, ka ir svarīgi nenonākt tikai pie reitinga indeksiem, bet balstīties datos, kas saistīti ar skolas vadību, iekšējo kultūru, norisēm. Gribētos nākotnē pārrunāt, kas ir tie dati, ko skola ir gatava dot tālāk, lai varētu iegūt salīdzināmo ainu salīdzināmās grupās.

Noslēgumā **Ilga Šuplinska** iezīmē to, ka ir nepieciešams domāt par neformālās izglītības elementiem, kas iet kopā ar kvalitatīvu izglītību, lai skolēns justos labi un tas būtu viņa pieredzei atbilstoši. Ilga Šuplinska komentē Guntas Arājas teikto un uzsver, ka būtu nepieciešams sarīkot starpposmu – sarunu mazākās grupās par komponentu un apakškomponentu sistēmu. **Baiba Moļņika** pievienojas redzējumam par neformālās izglītības nozīmi un dalās starptautiskā pieredzē, kas gūta Pasaules izglītības forumā, apstiprinot ietvardokumentu “Izglītība 2030”. Bez Latvijas reti kuru UNESCO dalībvalstu ministri novērtēja neformālās izglītības potenciālu, un Baiba Moļņika aicina vienu konsultatīvās padomes sanākumi veltīt tēmai par neformālo izglītību. Klātesošie norāda, ka ir nepieciešams mainīt attieksmi pret neformālo izglītību. Daudziem ir priekšstats, ka tikai formāla izglītība ir kaut kas nopietns, bet ir svarīgi apvienot formālo izglītību ar neformālo, lai panāktu efektīvu darba formu.

Sanāksme slēgta: 14.10

Protokolēja: Alise Oļesika, Ilze Dalbiņa

Pielikumi:

1. Prezentācija "Izglītības kvalitāti ietekmējošie faktori", Baiba Moļņika
2. Prezentācija "Izglītības kvalitātes monitorings", Gunta Arāja
3. Prezentācija "Individuālo sasniegumu vērtēšana", Dace Namsone
4. Prezentācija "Zaķumuižas pamatskolas pieredze", Inta Ozola
5. Prezentācija "Sasniegt katru skolēnu", Edgars Plētiens

Pieejami: <https://failiem.lv/u/qyem5dwy>